

[Dahlgaard.]

til Overvejelse af Landmandsbankens Forhold. Men jeg føjer da til, at er dette Tilsgagn ikke noget værd, saa maa Forhandlingen om dette Lovforslag have Ende meget hurtigt, og det forekommer mig, at det kan ske netop paa den lydløse Maade, som jeg kom til at antyde før. Det er ikke nødvendigt, at det skal foregaa med store Armbevægelser, det kan simpelt hen ske ved, at det Udvalg, der bliver nedsat, meddeler Ministeren, at man ikke agter at fremme dette Lovforslag, saa vil Ministeren jo kunne foretage det videre fornødne med Hensyn til Rationeringens Ophør o. s. v. Men, som sagt, jeg vil haabe, at den højtærede Ministers Tilsgagn indeholder noget virkeligt, og at det Ønske, som blev udtalt af Partiets Ordfører om at gaa den Vej, som vi fra vor Side tidligere har anvist: Bortfald af Beskatningen paa Kakao og Kogechokolade, maa vise sig farbar.

Den højtærede Finansminister sagde med Hensyn til Formueskattenedsættelsen — der er jo i øvrigt ingen Grund til her at komme ind paa en Debat om hele denne Beskatning, selvfølgelig —, at det, der her var sket, var kun, at Formuer med ringe Indtægt lettedes. Men den højtærede Minister ved jo, som vi alle ved, at det er Lettelser for de største Formuer helt op til en Gennemsnitsindtægt af 8 pCt. om Aaret, og 8 pCt. Indtægt om Aaret af en meget stor Formue er ikke nogen ringe Indtægt. Det er en meget stor Indtægt som Gennemsnitsformueindtægt.

Endelig syntes den højtærede Minister, at flere havde behandlet ham uretfærdigt ved at sige, at han altid havde haft som Formaal at straffe Befolkningens Forbrug paa Luksusomraadet. Disse moralske Betragtninger fralagde Ministeren sig. Jeg vil dog gerne sige, at jeg specielt aldrig har sagt det, heller ikke ved denne Lejlighed. Det, jeg har ønsket at fremhæve, har været dette, at den højtærede Minister i sin Skattelovgivning har udstrakt Luksusbegrebet ud over alle Grænser. Og „Sorø Amtstidende“s Artikel er Udtryk for, at der er en vaagnende Forstaaelse af dette indenfor den højtærede Ministers Parti. Derfor er det selvfølgelig, at „Sorø Amtstidende“ har skrevet denne Artikel som Udtryk for omtrent dette, at man ønsker at sige: Nu kan

det være nok. Og jeg havde et levende Indtryk af, at den højtærede Minister i sin Behandling af hele dette Spørgsmaal i Dag selv havde Følelsen af, at han talte ikke blot til mig paa det Omraade, men ogsaa til de vaagnende indenfor hans eget Parti. Man forstod tydeligt, at „Sorø Amtstidende“s Artikel har virket. Den højtærede Minister proklamerede nu, at nu er vi ved Afslutningen af den glørværdige Bane, han har bevæget sig henad siden 1920. Jeg siger: Ja, lad os være ved Afslutningen, men lad os saa ogsaa hurtigst muligt faa vendt om igen.

Jeg er meget tilfreds med den højtærede Ministers Udtalelse om, at han ikke paa nogen Maade ønsker i de kommende Forhandlinger at udelukke en Forhandling om Tobaksbeskatningen i dens Helhed, og med, at Ministeren ogsaa gav Udtryk for, at han meget vel kunde tænke sig med Henblik paa en saadan Forhandling om Tobaksbeskatningen i dens Helhed at gaa til en Forhandling med Repræsentanter for det paagældende Erhverv om en Omlægning. Jeg ønsker paa dette Punkt at sige til det ærede Medlem Hr. Borgbjerg i Anledning af hans Bemærkninger, at det radikale Venstre for sit Vedkommende ønsker en saadan Omlægning, selv om denne ikke fører til en Nedgang i den samlede Tobaksbeskatning. Og jeg vil samtidig udtrykke Tvivl om, at Socialdemokratiet skulde ville afvise de Arbejdsmuligheder, der vilde fremkomme af en saadan Omlægning. Men det faar vi jo nu at se i det Udvalg, der antagelig bliver nedsat, selv om det ærede Medlem Hr. Borgbjerg er imod denne Nedsættelse.

Willesen: Det ærede Medlem Hr. Clausager hævdede overfor mig, at det ikke vilde være muligt at foretage en Skattenedsættelse, uden at den blev kombineret med de foreslaaede Skattelove. Jeg maa da paa ny pointere overfor det ærede Medlem, at jeg to Gange tidligere, baade i min Ordførertale under Finanslovdebatten og i min Ordførertale i Dag, har peget paa, at det meget vel var muligt, og jeg endvidere har gjort det i Tilknytning til Statsministerens Udtalelse om, at Venstre vilde gaa videre ad Besparelsernes Bane. Besparelserne skal vel anvendes til Nedsættelser, og det blev jo rigtignok et fattigt Resultat, dersom man ikke ud af Besparelsen kunde faa de